

Sportsinstitutions opsigelse af mangeårig medarbejder

H.D. 18. december 2000 i sag I 292/1999

Bent Reif (adv. Christian Harlang, Kbh.)

mod

Strib Svømmehal (adv. Morten Langer, Kbh.).

Østre Landsrets dom 3. juni 1999 (12. afd.)

(Kjærsgaard, B.O. Jespersen, M. Stassen (kst.)).

Under denne sag, der blev anlagt den 16. september 1997 ved Retten i Middelfart og ved byrettens kendelse af 30. december 1997 henvist til Østre Landsret, har sagsøgeren, Bent Reif, nedlagt påstand om, at sagsøgte, Strib Svømmehal, tilpligtes at betale til ham 174.570 kr. med

tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg, til betaling sker.

Sagsøgte har efter sin endelige påstand påstået frifindelse, principalt mod betaling af 5.940 kr., subsidiært mod betaling af et efter rettens skøn fastsat mindre beløb end opgjort i sagsøgers påstand.

Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøgeren i anledning af en i september 1996 meddelt afskedigelse har ret til godtgørelse efter funktionærlovens § 2 b, samt hvorvidt feriepenge skal indgå ved beregning af godtgørelse efter funktionærlovens § 2 a og § 2 b.

kr.	132.000
kr.	17.820
kr.	<u>24.750</u>
kr.	174.570

Undtaget fra bademesterens forretningsområde er alene cafeteriet, som er udlejet særskilt.

...

I den månedlige løn er tillige indbefattet vederlag for forskudt arbejdstid. ...

...

... med hensyn til opsigelse fra hallens side skal gælde de for funktionærloven fastsatte varsler, der dog alle forlænges med tre måneder. ...«

Med virkning fra den 1. april 1984 besluttedes det, at sagsøger fremover skulle aflønnes efter overenskomst mellem Kommunernes Landsforening og Halinspektørforeningen. Sagsøgerens stillingsbetegnelse blev samtidig ændret til »halinspektør med administrative forpligtelser«. Det hedder i overenskomsten blandt andet:

»...«

Hal-... inspektører er ansvarlige for:

De med vedkommende idrætsanlægs drift forekommende administrative opgaver, eksempelvis: ...«

Overenskomsten ændredes med virkning fra den 1. april 1990, hvorefter der for halinspektører efter nærmere bestemmelser skulle oprettes pensionsordninger. Efter en henvendelse i juli 1995 fra Halinspektørforeningen accepterede sagsøgte den 17. april 1996 at indbetale pensionsbidrag til sagsøgeren med virkning fra den 1. april 1990, hvilket efter beregning af beløbet skete den 11. november 1996.

I forbindelse med drøftelserne om pensionsindbetalingen drøftede sagsøgte og Halinspektørforeningen udarbejdelse af en stillingsbeskrivelse for sagsøgeren. Den 16. juni 1996 fremsendte Svend Kristiansen

fra Halinspektørforeningen til formanden for sagsøgte forretningsudvalg, Erik Kristensen, foreningens forslag til ændringer i et af sagsøgte udarbejdet udkast til stillingsbeskrivelse. Med disse ændringer udarbejdedes den endelige stillingsbeskrivelse dateret den 1. september 1996. Det fremgår af stillingsbeskrivelsen blandt andet:

»Arbejdets art:

Ansvarlig for maksimering af Svømmehallens og cafeteriaets totale drift, herunder udnyttelse af personale, energi, samt forbrug af kemikalier og vand. Forestå salg og markedsføring af svømmehallens faciliteter, herunder udlejning til både offentlige og private brugere.

Arbejdstid:

Den ugentlige arbejdstid udgør 37 timer, der fortrinsvis skal afvikles inden for normal kontortid mellem 07.00 -17.00.

Arbejdet tilrettelægges således, at arbejdstiden for halinspektør og personale udnyttes bedst muligt. Halinspektøren er også forpligtet til periodevis at føre tilsyn, når han ikke har normal tjeneste.

Medvirke ved:

- ansættelse og afskedigelser af bademestre og cafeteriabestyrer/caferieforpagter.

Deltage i:

...

- forretningsudvalgets møder efter behov, i henhold til indkaldelse.

Ansvarlig for:

- den daglige ledelse, herunder ...»

Stillingsbeskrivelsen drøftedes mellem sagsøgeren og Erik Kristensen i august 1996, blandt andet på et møde den 14. august 1996, hvori tillige deltog sagsøgte to bademestre, John Petersen og Oda Leonhardt, samt forretningsudvalgets næstformand, Flemming Petersen. Der er mellem parterne uenighed om forløbet af drøftelserne på mødet.

Den 21. august 1996 fremsendte Erik Kristensen ved telefaks til sagsøgte udkast til et opslag om ændrede åbningstider i svømmehallen. Det fremgår af udkastet, at ændringerne skulle være gældende fra den 2. september 1996. Der er uenighed mellem parterne om, på hvis foranledning dette tidspunkt blev fastsat.

I en skrivelse, dateret den 26. august 1996 og underskrevet af 47 morgensvømmere, protesteredes mod en ændring af svømmehallens åbningstid om morgenen fra kl. 5 til kl. 6. Onsdag den 28. august 1996 annonceredes i Melfar Posten de ændrede åbningstider. Der er mellem parterne enighed om, at sagsøgeren indrykkede annoncen.

I dagene herefter rejstes blandt andet i Melfar Posten spørgsmål om ændringen af åbningstiden. I et indlæg den 11. september 1996 i Melfar Posten anførte Erik Kristensen blandt andet:

»I forskellige indlæg i avisen har der været rejst flere spørgsmål til forretningsudvalget for Strib Svømmehal. I det efterfølgende skal jeg som formand for forretningsudvalget svare på de rejste spørgsmål.

Hvorfor ændres åbningstiderne?

Fordi vi fulgte et forslag fra halinspektøren!

Hvorfor kun med 1 dags varsel?

Kan jeg ikke svare på, idet det er halinspektørens valg at annoncere evt. ændringer.

...

Vi vil naturligvis på førstkommande FU-møde foreholde halinspektøren det uheldige i den måde, der er disponeret på m.h.t. varsel m.v.

...»

I en skrivelse af 12. september 1996 til forretningsudvalgets medlemmer gav John Petersen og Oda Leonhardt udtryk for forundring over, at det af Erik Kristensens indlæg fremgik, at ændringen af svømmehallens morgenåbningstid var sket efter forslag fra sagsøgeren.

Fredag den 13. september kl. 15 overrakte sagsøgeren, John Petersen og Oda Leonhardt i svømmehallen Erik Kristensen en skrivelse af samme dato underskrevet af de pågældende og 5 andre ansatte. Det hedder i skrivelsen:

»Som en direkte følge af dit læserbrev i Melfar Posten d. 11-09 96 som var uden hold i sandheden, bedes du venligst sende et dementi i Melfar Posten onsdag den 18-09 96.

Hvis ikke personalet i Strib Svømmehal har modtaget en kopi af den sandfærdige forklaring, enten ved personlig aflevering til en af de ansatte, eller pr. telefaks, inden kl. 09.00 mandag d. 16-09, vil det samlede personale nedlægge arbejdet fra mandag d. 16-09 kl. 10.00.»

Søndag den 15. september 1996 fremsendte Erik Kristensen på vegne af forretningsudvalget en skrivelse til underskrivere af skrivelserne af 12. og 13. september 1996. Det fremgår af skrivelserne blandt andet:

»Vi er alvorligt bange for, at vi ikke taler samme sprog, for der flopper tilsyneladende en hel del misforståelser, som vi her skal prøve at redegøre for.

1. Ændring af Bents arbejdstid er en sag, vi i forretningsudvalget har drøftet med ham i det sidste års tid, uden at han har været forstående for vort ønske, som bunder i, at lederen af virksomheden, den højest betalte, den med det største kendskab til svømmehalsdrift m.m. ikke i væsentlig grad skal beskæftige sig med så simple ting som at bundsuge, og være bassingvagt for morgenbadere, som stort set er en kundedrejs af øvede og rutinerede svømmere.

...

4. Som både Flemming og jeg opfattede samtalen fremkom Bent med forslag om at flytte morgenbadning til kl. 07.00. Det opponerede vi begge imod, og vi enedes derefter om at rykke morgenbadningen en halv time til 06.00 - 07.30 med ikrafttræden, når det var praktisk muligt. Dette af hensyn til, at der skulle laves aftaler med en ny morgenvagt, samt at der også skulle annonceres.

...

Vi skal derfor indkalde underskrivere af de 2 nævnte breve til et møde mandag, den 16. september kl. 19.30 i Svømmehallens cafeteria.

På mødet vil hele sagen blive gennemgået med henblik på en afklaring af eventuelle misforståelser.

...

Denne gennemgang skal endvidere ses i lyset af et ønske fra forretningsudvalgets side om at undgå enhver form for dramatik i denne sag, som har udviklet sig helt uhensigtsmæssigt på grund af misforståelser og rygter.

Til mødet ser forretningsudvalget meget gerne, at så mange som muligt af personalet deltager.

Vi er opmærksom på, at indkaldelsen til mødet er med så kort varsel, at en del af personalet muligvis ikke kan deltage.

Hvis dette er tilfældet anmoder forretningsudvalget

om, at personalet sætter en anden dato for mødet og meddeler formanden dette snarest muligt.

Forretningsudvalget forventer med denne redegørelse, samt indkaldelsen til mødet, at hallens drift ikke forstyrres som angivet i brev af 13. september 1996.

...»

Mandag den 16. september 1996 holdt sagsøgeren samt John Petersen og Oda Leonhardt i tidsrummet kl. 10.04-10.55 fagligt møde. Samme dag fremsendtes til Erik Kristensen en af sagsøgeren samt John Petersen og Oda Leonhardt underskrevet skrivelse, hvorefter fremgår:

»I besvarelse af brev modtaget pr. telefaks d. 15-09 meddeler personalet hermed, at vi gerne vil komme til et møde med FU. Dog først efter vi har modtaget et dementi på læserbrevet fra d. 11-09. Dette dementi ønskes sendt til Melfar Posten. Først da vil personalet finde en dag til dette møde.»

Om aftenen fremsendte Erik Kristensen til sagsøgeren en skrivelse, hvorefter blandt andet fremgår:

»Forretningsudvalget blev på sit møde den 16. september gjort opmærksom på, at der d.d. mellem kl. 1000 og kl. 1100 havde været afholdt fagligt møde blandt personalet med en lukning af hallen til følge.

I den anledning anmodes du om at udfærdige en skriftlig redegørelse om denne hændelse.

...«

Ved skrivelse af 17. september 1996 til Erik Kristensen meddelte sagsøgeren:

»Hermed følger en skriftlig redegørelse af forløbet vedr. det faglige møde der blev afholdt mandag d. 16-09 96 kl. 10.04-10.55.

For af undgå forgæves kørsel til Svømmehallen i den tid der var fagligt møde, blev der ringet til Østre Skole, som derfor lod eleverne blive på Skolen.

Det faglige møde mundede ud i, at personalet fortsat ønsker et dementi af Erik Kristensens læserbrev i Melfar Posten d. 11-09 96.

Mødets forløb er gengivet nøjagtigt i vedlagte kopi.«

I skrivelsen henvises til en vedlagt artikel bragt samme dag i Melfar Posten om arbejdsnedlæggelsen, hvori sagsøgeren er citeret for at have udtalt sig om ændringen af svømmehallens åbningstid.

Den 19. september fremsendte Erik Kristensen følgende telefax til sagsøgeren:

»I henhold til telefax af 17.09.1996 vedrørende fagligt møde i svømmehallen kan jeg ikke konstatere nogen fakta i den medsendte avisartikel.

Jeg vil derfor gerne have svar på følgende:

1. Hvem var med til det faglige møde?
2. Hvor blev mødet afholdt?
3. Hvor lang tid varede mødet?
4. Hvor mange skoleklasser kom af den grund ikke til svømning?
5. Hvem i forretningsudvalget var adviseret forud for mødet?
6. Hvem i forretningsudvalget blev adviseret efter mødet var afholdt?
7. Hvorledes er Fyens Stiftstidende kommet i besiddelse af de oplysningerne der er indeholdt i den medsendte artikel, idet mit navn forekommer i flere sammenhænge, og jeg har ikke udtalt mig til avisen?

Disse spørgsmål vil jeg gerne have skriftligt og fyldestgørende besvarelse på senest torsdag den 19.09.1996 kl. 15.00, evt. på fax ...«

Denne henvendelse besvarede sagsøgeren den 19. september 1996:

»Som svar på den modtagne telefax, skal jeg hermed svare på de ønskede spørgsmål.

1. Fast ansat personale
2. Strib Svømmehal
3. 51 minutter
4. I.
5. Formand og næstformand, se skrivelse af 13-09.
6. Formand, se telefax af 17-09.
7. Ved referat fra mødet. Ifølge Melfar Posten af d. 18-09 har du udtalt, at du intet har at dementere. Følgelig må du have været i forbindelse med pressen.
Såfremt du blot ville dementere, at det ikke er min ide, at morgensvømmernes tidspunkter skulle ændres, kunne al denne ballade være undgået.«

Herefter blev sagsøgeren ved en udateret skrivelse, overgivet ham den 27. september 1996, afskediget. Det fremgår af skrivelsen blandt andet:

»I forbindelse med den sidste tids uro omkring tidspunktet for morgensvømning m.v. har forretningsudvalget konstateret en helt uacceptabel adfærd fra din side. Der er tale om følgende forhold:

1. Ved brev af 13/9-1996 truer 8 ansatte i svømmehallen med ulovlig arbejdsnedlæggelse den 16/9-1996 kl. 10.00. Du er medunderskriver på dette brev.

2. Forretningsudvalget redegjorde ved brev af 15/9-1996 for sin opfattelse af sagen, og inviterede de involverede medarbejdere til et møde, hvor alle problemer ville blive drøftet, mandag den 16/9-1996 kl. 19.30. Du blev direkte beordret til at deltage i dette møde, der som pointeret over for dig også var et forretningsudvalgsmøde, men du udeblev.
3. På trods af forretningsudvalgets bestræbelser på at undgå det, holdt medarbejderne »fagligt møde«, hvor svømmehallen måtte lukke for kunder. Du deltog i denne arbejdsnedlæggelse.
4. Som en konsekvens af den ulovlige arbejdsnedlæggelse blev du af formanden for forretningsudvalget anmodet om en redegørelse for denne. Dette foranledigede dig til blot at fremsende et udklip af avisens omtale herom.
5. Udover disse konkrete forhold er det

forretningsudvalgets opfattelse, at du har gjort intet eller meget lidt for at undgå eller forhindre de opståede konflikter med såvel kunder som medarbejdere. Måske snarere tværtimod.

Det er forretningsudvalgets opfattelse, at du i det beskrevne forløb har tilsidesat dine pligter som leder og i øvrigt har vist uvilje til at samarbejde med forretningsudvalget. Det er således umuligt for udvalget fremover at have tillid til dig som leder og tro på din vilje til at få et samarbejde til at fungere.

På denne baggrund ser man sig nødsaget til at meddele dig afsked fra din stilling som halinspektør med udgangen af marts måned 1997.

I henhold til funktionærlovens § 2 a, stk. 1 tilkommer der dig på fratrædelsestidspunktet en fratrædelsesgodtgørelse svarende til 3 måneders løn.

Kopi af nærværende skrivelse er samtidig sendt til: Halinspektørforeningen, ...«

Den 27. november afholdtes et møde mellem repræsentanter fra forretningsudvalget og Halinspektørforeningen, som havde anført, at afskedigelsen ikke var gyldig. Under mødet accepterede sagsøgtes repræsentanter en forlængelse af opsigelsesvarslet i overensstemmelse med sagsøgerens ansættelseskontrakt til udgangen af juni 1997. Halinspektørforeningen tog med henblik på en drøftelse i foreningen forbehold om afskedigelsens saglighed. Afskedigelsen drøftedes igen på et møde den 16. januar 1997, hvor sagsøgeren heller ikke deltog. Der opnåedes enighed om en afslutning af sagen på nærmere angivne betingelser, herunder at sagsøgeren ikke ville anlægge retssag i anledning af opsigelsen. Det fremgår af aftalen, at forretningsudvalget og Halinspektørforeningen var »enige om, at opsigelsen pr. 30. juni 1997 er gyldig.«

I en skrivelse af 17. januar 1997 til sagsøgeren gennemgik Svend Kristiansen den indgåede aftale. Af skrivelsen fremgår afslutningsvist:

»... og jeg har på Halinspektørforeningen underskrevet denne aftale. Den er vi forpligtet på, derfor, hvis du går videre, da bortfalder aftalen og du kan heller ikke få økonomisk støtte af os. Vi mener, at vi har opnået det for dig og os maksimale.«

I en skrivelse af 21. marts 1997 meddelte sagsøgeren sagsøgte, at han var blevet sygemeldt på ubestemt tid. Ved en skrivelse af 16. juni 1997 fremsatte sagsøgerens advokat krav om godtgørelse svarende til seks måneders løn efter funktionærlovens § 2 b.

Der er under sagen afgivet *forklaringer* af sagsøgeren samt af vidnerne Erik Kristensen, Kai-Otto Larsen, Frede Kristiansen, John Petersen, Oda Leonhardt, Eva Ketelsen, Flemming Petersen og Palle Søndergård Christensen.

Sagsøgeren har forklaret, at han under hele sin ansættelse selv tilrettelagde sin arbejdstid. Svømmehallen åbnede officielt kl. 5.30, men han havde videreført en ordning fra sin forgænger, hvorefter morgensvømmere fik adgang til hallen allerede fra kl. 5. Derfor mødte han kl. 3.30-4. Han rensede bassinet, tog imod morgensvømmere, fungerede

som livredder for disse og foretog nødvendige reparationer, hvorefter han gik hjem omkring kl. 11.30-12. Han kom dog ofte i hallen om eftermiddagen, og det var ham, der om morgenen i weekender rensede bassinet. Hans ugentlig arbejdstid oversteg 37 timer og udgjorde vel 40-45 timer. Det var ikke blevet ham pålagt, men han lagde vægt på, at tingene var i orden.

Omkring den 1. juni 1996 blev han ringet op af Svend Kristiansen fra Halinspektørforeningen, som oplyste, at foreningen i samarbejde med forretningsudvalget var i færd med at udarbejde en stillingsbeskrivelse for ham. Han gav udtryk for undren over, at dette skete uden hans viden, hvortil Svend Kristiansen sagde, at han uden problemer ville kunne underskrive beskrivelsen, hvoraf han underhånden fik tilsendt et udkast. I juli 1996 fik han af Erik Kristensen udleveret udkast til den endelige stillingsbeskrivelse. Det fremgik heraf, at hans arbejdstid skulle ændres, således at han ikke kunne have at gøre med morgensvømningen. Det fremgik videre, at han skulle overtage ansvaret for svømmehallens cafeteria, hvilket var i strid med hans ansættelseskontrakt og grunden til, at han ikke underskrev stillingsbeskrivelsen. Da han kom tilbage fra ferie, bad Erik Kristensen ham om at underskrive den originale stillingsbeskrivelse. Han sagde, at ændringen af hans arbejdstid ville gå ud over morgensvømmerne, idet ingen af de to bademestre ønskede at overtage morgensvømningen, hvorefter Erik Kristensen indkaldte ham og de to bademestre til et møde den 14. august 1996.

Under mødet, hvori også Flemming Petersen deltog, drøftedes ændring af svømmehallens åbningstid, idet Erik Kristensen sagde, at forretningsudvalget ikke ønskede, at personalet skulle give møde før kl. 6 om morgenen. Hertil sagde sagsøgeren, at det ville indebære, at hallen først kunne åbne kl. 7, da miljøstyrelsen kræver, at rensning m.v. af badevandet sker, en time før publikum får adgang. Det fandt formanden og næstformanden ikke tilfredsstillende. Sagsøgeren tilbød at komme både om morgenen og senere på dagen, hvilket blev afvist af formanden og næstformanden. Forretningsudvalget mente, at sagsøgeren for at øge indtjeningen skulle være synlig på andre tidspunkter end om morgenen. Dette kunne sagsøgeren ikke forstå, idet svømmerne om morgenen var voksne mennesker, mens svømmehallen om eftermiddagen besøges af børn, som næppe ville lægge mærke til, om han var der. Mødet endte med, at han blev bedt om til forretningsudvalgsmødet den 9. september 1996 at lave et forslag.

Gennemførelstidspunktet for ændringen af åbningstidspunktet blev ikke drøftet under mødet.

Den 21. august 1996 modtog han med fax fra Erik Kristensen opslag med nye åbningstider. Det fremgik heraf, at ændringerne skulle være gældende fra den 2. september 1996. Han sørgede for, at ændringen blev annonceret i Melfar Posten. Da annoncen først kunne bringes den 28. august 1996, opsatte han fredag den 23. august 1996 opslaget med de ændrede åbningstider på indgangsdøren.

Han blev først bekendt med underskriftsindsamlingen et par dage efter, at henvendelsen var sendt til forretningsudvalget. Hans hustru omtalte ikke, at hun var medunderskriver.

Fra den 2. september 1996 mødte sagsøgeren kl. 7 om morgenen og arbejdede indtil ved 14-15-tiden. Livredderne åbnede på skift svømmehallen om morgenen.

Da han læste Erik Kristensens indlæg i Melfar Posten den 11. september 1996, blev han ked af det, idet ændringen af åbningstiden ikke var hans forslag. Han syntes, det var groft, at han som halinspektør blev hængt ud som løgner. De ansatte i hallen blev vrede over, at Erik Kristensen gjorde ham utroværdig, og ville gå hjem, hvilket han afviste. Det var Oda Leonhardts ide, at de skulle holde et fagligt møde. Han talte herom med Halinspektørforeningen og om at invitere pressen til at overvære mødet, så det kunne komme ud, at åbningstidsændringen var Erik Kristensens ide. Foreningen sagde, at det kunne han godt.

Brevet af 13. september 1996 blev underskrevet af de ansatte, der var på arbejde, og afleveret til Erik Kristensen, som sagde, at sagsøgeren skulle deltage i forretningsudvalgsmødet den 16. september 1996 om aftenen. Sagsøgeren havde forinden telefonisk af sin hustru fået oplyst, at der var kommet en indkaldelse til forretningsudvalgsmødet i stedet for det møde, der den 9. september 1996 havde måttet aflyses på grund af for mange afbud, og at afbud skulle meddeles forretningsudvalget. Han sagde til Erik Kristensen, at han ikke kunne deltage. Han oplyste ikke om grunden hertil. Erik Kristensen sagde, at han ikke modtog afbud. Sagsøgeren kunne ikke komme, da han skulle være med til at fejre Oda Leonhardts 35 års bryllupsdag.

Om mandagen den 16. september 1996 afholdtes det faglige møde, hvori han, tre andre ansatte og to journalister deltog. Han havde forinden sørget for, at der var givet meddelelse til en skole, der skulle komme, om, at hallen ville være lukket. Sagsøgeren kan ikke huske, om brevet af samme dato blev skrevet før eller efter mødet. Han deltog ikke i forretningsudvalgsmødet samme aften. Han opfattede det ikke som en lydighedsnægtelse, blandt andet fordi over halvdelen af forretningsudvalgets medlemmer havde meldt afbud til mødet den 9. september 1996.

Der var efter det faglige møde en masse skrivi i pressen. Den 27. september 1996 blev han kaldt til møde med blandt andre Erik Kristensen, hvor han fik opsigelsen udleveret. Han modtog den, men underskrev den ikke, da opsigelsesvarslet var i strid med hans ansættelseskontrakt. Han henvendte sig til Halinspektørforeningen, som drøftede opsigelsen med sagsøgte. Den 16. januar 1997 blev han kaldt til rådhuset, hvor Svend Kristiansen fortalte, at Halinspektørforeningen var blevet enige med sagsøgte, og at sagen kunne afsluttes, hvis han afstod fra at anlægge sag, hvortil han sagde, at det ville han ikke. Hertil sagde Svend Kristiansen, at sagsøgeren i så fald ikke skulle regne med økonomisk støtte fra foreningen eller 3 måneders fratrædelsesgodtgørelse, ligesom han ville risikere at få fem ugers karantæne. Svend Kristiansen sagde videre, at sagsøger altid, når opsigelsesperioden var forbi, kunne sagsøge sagsøgte. Sagsøgeren blev nervøs og accepterede herefter forliget. Sagsøgeren opfattede Svend Kristiansens udtalelser som en trussel og ventede derfor med at anlægge sagen.

Erik Kristensen har forklaret, at han har været medlem af Strib Svømmehals forretningsudvalg gennem mange år, de sidste 6 år som formand. Forretningsudvalget har enekompetence med hensyn til ansættelse og afsked af medarbejdere. Det var forretningsudvalgets opfattelse, at Bent Reif ikke var berettiget til pension. Da man blev opmærksom på, at forretningsudvalget i 1984 havde vedtaget at ville følge overenskomsten mellem Halinspektørforeningen og Kommunernes Landsforening, accepterede man, at Bent Reif blev tillagt pension. Pensionsbeløbet blev indbetalt, få dage efter at den endelige beregning forelå.

I løbet af foråret 1996 havde der været drøftelser mellem vidnet og Halinspektørforeningen om stillingsbeskrivelse og arbejdstid for sagsøgeren, der dog ikke efter Halinspektørforeningens råd blev inddraget i drøftelserne. Vidnet præsenterede i løbet af sommeren sagsøgeren for forslaget til stillingsbeskrivelsen, herunder tanken om at lade ham blive bestyrer af cafeteriaet. Dette forslag blev imidlertid afvist af sagsøgeren, der ikke ville »sælge pølser«. Vidnet rejste samtidig spørgsmålet om ændret arbejdstid for sagsøgeren. Baggrunden herfor var et ønske fra forretningsudvalget om, at sagsøgeren blev mere synlig og gjorde mere ud af sine administrative opgaver. Besøgstallet var faldende. Han skulle markedsføre hallen og trække nye kunder til, blandt andet ved at være til stede om eftermiddagen. Det var ikke rimeligt, at den højest lønnede medarbejder brugte en stor del af sin tid til bundsugning og som badevagt.

På et møde den 14. august 1996, hvor vidnet, Flemming Petersen og de 3 bademestre, sagsøgeren, Oda Leonhardt og John Petersen var til stede, drøftedes

blandt andet nye arbejdstider for sagsøgeren. Dennes arbejdstid skulle ligge mellem kl. 7 og 17. Vidnet havde ikke noget imod, at sagsøgeren nu og da mødte tidligt. De to andre bademestre afviste at møde tidligt om morgenen. Vidnet foreslog, at man kunne ansætte en morgenbadevagt. Åbningstiden kunne således fortsætte som hidtil, uanset om sagsøgerens arbejdstid blev ændret. Spørgsmålet om ændring af åbningstiden blev herefter drøftet. Der var et forslag om åbning kl. 7.00, men det blev straks afvist. Der opnåedes herefter som et kompromis enighed om at ændre åbningstiden til kl. 6.00. Sagsøgeren var utilfreds, men accepterede. Det blev aftalt, at ændringen skulle træde i kraft, når de praktiske forhold tillod det. Det var sagsøgerens opgave at annoncere ændringen. Efter mødet uarbejdede vidnet efter opfordring fra sagsøgeren et forslag til opslag om ændrede åbningstider, som han fremsendte ved telefax af 21. august 1996. Den endelige udgave blev udfærdiget af sagsøgerens datter. Vidnet studsede over, at ændringen blev iværksat allerede fra den 2. september 1996, men det var sagsøgerens beslutning. Sagsøgeren indrettede i øvrigt sin arbejdstid i overensstemmelse med det aftalte efter den 2. september 1996.

Vidnet modtog en kuvert, der indeholdt protester mod den ændrede åbningstid. Han undrede sig over, at sagsøgeren ikke havde orienteret ham. Læserbrevet i Melfar Posten var udformet af vidnet i samarbejde med de øvrige medlemmer af forretningsudvalget. Forretningsudvalgs-mødet den 9. september 1996 blev aflyst på grund af manglende fremmøde. Nyt møde blev berammet til mandag den 16. september 1996. Sagsøgeren, der var til stede, protesterede ikke mod mødedagen. Den 13. september 1996 fik vidnet på et kontor i svømmehallen overrakt et brev af samme dato underskrevet af sagsøgeren m.fl. Vidnet gav sagsøgeren en direkte ordre om at deltage i mødet den 16. september 1996. Sagsøgeren gav ingen begrundelse for sin afvisning af at deltage i mødet. Kravet om dementi imodegik vidnet ved mødeindkaldelsen i brevet af 15. september 1996.

På forretningsudvalgets møde den 16. september 1996 blev vidnet orienteret om, at der samme dag havde været en arbejdsnedlæggelse i svømmehallen. Det undrede ham, at sagsøgeren, der var daglig leder af svømmehallen, ikke havde orienteret ham omgående. Vidnet havde til det aflyste møde den 9. september 1996 medbragt et udkast til en skrivelse, der indeholdt en advarsel til sagsøgeren. På mødet den 16. september 1996 var der enighed om, at sagen ikke kunne afsluttes med en advarsel. Det blev derfor besluttet at bede sagsøgeren om at fremkomme med en redegørelse, så han fik mulighed for at forklare sig. Sagsøgerens redegørelse var ikke tilfredsstillende. Der var enighed i forretningsudvalget om, at tilliden til fortsat samarbejde var borte. Det var brevet af 13. september 1996, der fik bægeret til at flyde over, sammenholdt med at lederen nedlagde arbejdet sammen med personalet. Det var under overvejelse at meddele Oda Leonhardt og John Petersen en advarsel, men man afstod for ikke at forringe stemningen.

Kai-Otto Larsen har forklaret, at han i 1979 begyndte at svømme i svømmehallen om morgenen. Fredag den 23. august 1996 så han i svømmehallen et opslag, hvorefter hallens åbningstider ville blive ændret, således at han ikke fremover ville kunne svømme om morgenen. Om søndagen udarbejdede han sammen med to andre svømmere en henvendelse til sagsøgte, som de tilligemed underskriftsliste de følgende morgener lagde i svømmehallens omlædningsrum. Sagsøgeren var ikke bekendt med, at der indsamledes underskrifter.

Frede Kristiansen har forklaret, at han er revisor for sagsøgte. Han kom først ind i sagen den 3. oktober 1996 i forbindelse med sagsøgerens pensionssag. Den 22. oktober 1996 modtog han pensionsopgørelsen fra PFA, og han drøftede herefter på et møde opgørelsen med sagsøgeren. Opgørelsen gav kun anledning til få bemærkninger.

John Petersen har forklaret, at han er ansat som bademester hos sagsøgte. I sommeren 1996 deltog han i et møde med sagsøgeren. Oda Leonhardt, Erik Kristensen og Flemming Petersen, hvor spørgsmålet

om ændring af svømmehallens åbningstid som følge af ændringer i sagsøgerens arbejdstid blev drøftet. Han erindrer ikke mødet i detaljer, men kan huske, at det drøftedes at ændre åbningstiden til at være fra kl. 5.30. 6 eller 7. og at et af medlemmerne af forretningsudvalget på et tidspunkt besluttede, at åbningstiden skulle være fra kl. 6. Han husker ikke, om spørgsmålet om, hvornår ændringen skulle gennemføres, blev drøftet, men det skulle ske »hurtigst muligt«. På et tidspunkt hørte han, at der havde været en underskriftsindsamling. Efter Erik Kristensens læserbrev tog han og Oda Leonhardt initiativ til at bede sagsøgte om et dementi, idet det ikke passede, at det var sagsøgeren, der var årsag til ændringen af åbningstiden. De udarbejdede brevet af 13. september 1996, fik det underskrevet af de ansatte, der var til stede i svømmehallen, og afleverede det samme dag til Erik Kristensen. Vidnet kan huske, at Erik Kristensen sagde, at sagsøgeren, Oda Leonhardt og vidnet skulle deltage i forretningsudvalgsmødet om mandagen, og at de alle tre sagde, at de ikke kunne deltage, dog uden at begrunde hvorfor. Vidnet skulle passe sin kones forretning, Oda Leonhardt havde bryllupsdag, og sagsøgeren havde også noget andet. Om mandagen nedlagde de på hans og Oda Leonhardts initiativ arbejdet om formiddagen.

Oda Leonhardt har forklaret, at hun var bademester i Strib Svømmehal, hvor hun har haft beskæftigelse i 16 år. Hun forestod blandt andet lønregnskab og bogføring. På mødet den 14. august 1996 drøftede man

sagsøgerens arbejdstid. Forretningsudvalget ønskede, at han skulle synliggøres. Det var for dyrt at have en højt lønnet på arbejde tidligt om morgenen. Der skulle findes en afløser for sagsøgeren til morgenbadningen, og da John Petersen og vidnet ikke var interesseret, skulle der findes en anden. Sagsøgeren var villig til at påtage sig en fleksibel arbejdstid. Erik Kristensen foreslog, at åbningstiden blev ændret. Der blev nævnt flere muligheder. Et forslag om kl. 7.00 blev »slynget ud«. Det fremgik ikke endeligt, at åbningstiden skulle ændres til kl. 6.00.

Vidnet har videre forklaret, at sagsøgeren ikke havde noget med underskriftsindsamlingen at gøre. Vidnet reagerede på Erik Kristensens fremstilling i Melfar Posten af forløbet omkring åbningstiden, idet sagsøgeren kom til at fremstå som forslagstilleren, og det var ikke rigtigt. Hun foreslog, at der blev afholdt et fagligt møde. Formålet var at fremsætte krav om et dementi fra Erik Kristensen, således at sagsøgeren ikke kom til at fremstå i offentligheden som utroværdig. Hun var til stede på mødet den 13. september 1996 i svømmehallen. Sagsøgeren sagde flere gange, at han ikke kunne deltage i mødet om mandagen, men Erik Kristensen sagde, at han ikke modtog afbud. Bent Reif skulle deltage i hendes 35 års bryllupsdag. I forbindelse med arbejdsnedlæggelsen bad sagsøgeren vidnet om at ringe til den skole, der skulle komme, og aflyse svømmetimen. Samarbejdet med sagsøgeren har været godt, og hun var lamslået over fyringen.

Eva Ketelsen har forklaret, at hun var medlem af sagsøgtes repræsentantskab, som på et møde den 13. august 1996 af Erik Kristensen blev orienteret om, at forretningsudvalget ønskede, at sagsøgeren skulle være mere synlig i svømmehallens åbningstid, og at forretningsudvalget på et møde med sagsøgeren ville drøfte ændring af hans arbejdstid. Efter afskedigelsen af sagsøgeren indkaldtes til et ekstraordinært repræsentantskabsmøde, hvor forretningsudvalget skulle redegøre for baggrunden for ændringen af sagsøgerens arbejdstid og afskedigelsen. På mødet gentog Erik Kristensen for så vidt angår arbejdstidsændringen oplysningerne fra mødet den 13. august 1996 og oplyste om baggrunden for afskedigelsen, at sagsøgeren ikke havde underrettet forretningsudvalget om arbejdsnedlæggelsen og underskriftsindsamlingen, og at sagsøgeren havde deltaget i det faglige møde og var udeblevet fra et forretningsudvalgsmøde.

Flemming Petersen har forklaret, at han har været næstformand i forretningsudvalget i 20 år, men er nu ophørt hermed. I foråret 1996 udarbejdedes der stillingsbeskrivelser for alle medarbejdere. Halinspektørforeningen fik stillingsbeskrivelsen for sagsøgeren til gennemsyn og

foreslog ændringer, der blev fulgt. Der var drøftelser med sagsøgeren om, at denne skulle overtage bestyrelsen af cafeteriet, men det ville han ikke. I forretningsudvalget var der et ønske om ændrede arbejdstider for sagsøgeren, således at han fik bedre muligheder for at »sælge firmaet«. Hans arbejdstid skulle hovedsagelig ligge mellem kl. 7 og 17. Vidnet deltog i mødet den 14. august 1996. Det var intentionen at ændre sagsøgerens arbejdstid. Dette ville imidlertid betyde, at andre skulle overtage morgenbadningen, og det ønskede hverken Oda Leonhardt eller John Petersen. Vidnet forestillede sig, at opgaven kunne varetages f.eks. af nogle af de unge livreddere. Sagsøgeren foreslog formentlig i sjov, at åbningstiden for svømmehallen blev ændret til kl. 7.00. Det var muligvis vidnet, der foreslog, at åbningstiden kunne flyttes til kl. 6.00. Det blev ikke endeligt afklaret, hvornår der skulle åbnes, men han er overbevist om, at der var enighed om, at kl. 6.00 var et godt tidspunkt, men sagsøgeren måtte selv finde ud af det. Erik Kristensen tilbød at lave et udkast til opslag for sagsøgeren. Ikrafttrædelsestidspunktet den 2. september 1996 kom ikke fra forretningsudvalget.

Vidnet hørte nok om underskriftssamlingen dagen efter. Erik Kristensen har formentlig telefonisk informeret ham om læserbrevet i Melfar Posten. Han var enig i fremstillingen. Vidnet var til stede, da brevet den 13. september 1996 fra sagsøgeren m.fl. blev overrakt til Erik Kristensen, der tilbød at møde om sagen den 16. september 1996 med alle medarbejdere. Sagsøgeren sagde, han ikke kunne komme. Erik Kristensen pålagde herefter sagsøgeren at give møde, men denne fastholdt, at han ikke kunne komme. Han hørte først om arbejdsnedlæggelsen på mødet i forretningsudvalget den 16. september 1996. Det var et af medlemmerne, der havde hørt, at en skole var sendt hjem. Sagsøgeren, der ikke havde orienteret forretningsudvalget om arbejdsnedlæggelsen, blev bedt om at redegøre for sagen. Det var klart for vidnet, at samarbejdet ikke kunne fortsætte på grund af arbejdsnedlæggelsen.

Palle Søndergård Christensen har forklaret, at han siden 1982 har været medlem af sagsøgtes forretningsudvalg, som flere gange gennem årene på møder, hvor sagsøgeren deltog, gav udtryk for, at det var vigtigt, at sagsøgeren var synlig på andre tidspunkter end om morgenen. Sagsøgeren lagde ikke skjul på, at han ikke var enig heri. I 1996 var vidnet sekretær for udvalget og deltog i udformningen af en advarsel til sagsøgeren, hvori det blev påpeget, at sagsøgeren som leder havde pligt til at være loyal over for ledelsen. Det var meningen, at advarslen sammen med en mundtlig begrundelse skulle være givet til sagsøgeren på forretningsudvalgs mødet den 9. september 1996, som imidlertid på grund af for mange afbud blev udsat til den 16. samme måned. I de efterfølgende dage ændrede situationen sig, og efter sagsøgerens deltagelse i arbejdsnedlæggelsen den 16. september 1996 besluttede forretningsudvalget at afskedige sagsøgeren.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand gjort gældende, at han har krav på godtgørelse efter funktionærlovens § 2 b, idet afskedigelsen ikke var sagligt begrundet i hverken hans eller sagsøgtes forhold. Sagsøgeren har i den forbindelse anført, at det alene var sagsøgtes beslutning at ændre svømmehallens åbningstider samt at gennemføre denne ændring med det korte varsel. Sagsøgeren har derfor ikke haft indflydelse på eller været årsag til den utilfredshed, der i den anledning opstod blandt brugerne af svømmehallen, og sagsøgte har således ikke tilsidesat sin loyalitetsforpligtelse over for sagsøgte, som derimod har optrådt illoyalt over for sagsøgeren ved over for offentligheden at tilkendegive, at det var sagsøgerens beslutning at ændre svømmehallens åbningstider. Sagsøgeren har videre anført, at hans deltagelse i et fagligt møde af 51 minutters varighed ikke udgør en væsentlig misligholdelse, at de øvrige medarbejdere, der deltog i arbejdsnedlæggelsen, ikke er blevet mødt med sanktioner, og at sagsøgeren havde krav på en advarsel, inden afskedigelsen fandt sted. Sagsøgeren har endelig anført, at sagsøgte har bevisbyrden for, at der har været de i afskedigelsen anførte samarbejds vanskeligheder, at disse var væsentlige og hovedsageligt

skyldtes sagsøgerens forhold, samt at der har været ført rimelige bestræbelser på at løse problemerne på anden måde.

Sagsøgeren har videre gjort gældende, at feriepenge er en integreret del af den samlede løn og derfor skal indgå i beregningen af godtgørelse efter funktionærlovens § 2 a og § 2 b. Sagsøgeren har i den forbindelse henvist til Højesterets dom gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1994.907.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at han ikke har udvist rettighedsfortabende passivitet og har henvist til, at han blev vildledt af sin fagforening og truet til ikke at anlægge civilt søgsmål, hvorfor han befandt sig i en undskyldelig vildfarelse med hensyn til sine rettigheder, samt at han havde personlige grunde til at forholde sig afventende i en periode.

Sagsøgte har gjort gældende, at opsigelsen var rimeligt begrundet i sagsøgerens forhold. Sagsøgte har i den forbindelse anført, at sagsøgeren som halinspektør og daglig leder af svømmehallen havde en udvidet loyalitetsforpligtelse over for forretningsudvalget, og at denne groft blev tilsidesat. Sagsøgte har henvist til, at sagsøgeren deltog som medunderskriver af brevet af 13. september 1996, afviste forretningsudvalgets opfordring til en dialog om problemerne, deltog i det faglige møde den 16. september 1996, undlod at orientere forretningsudvalget om arbejdsnedlæggelsen samt udeblev fra forretningsudvalgs mødet den 16. september 1996. Sagsøgte har videre anført, at misligholdelsen blev understreget af måden, hvorpå sagsøger ved brev af 17. september 1996 orienterede udvalget om arbejdsnedlæggelsen, hvorefter og efter modtagelsen af sagsøgerens brev af 19. september 1996 sagsøgte havde mistet troen på et samarbejde med sagsøgeren. Sagsøgte har endelig henvist til, at sagsøgeren accepterede en omlægning af sin arbejdstid, at der på mødet den 14. august 1996 opnåedes enighed om en ændring af svømmehallens åbningstid og om, at sagsøgeren og bademestrene skulle gennemføre ændringerne med virkning fra det tidspunkt, som sagsøgeren fandt det praktisk muligt, at det alene var sagsøgerens beslutning at gennemføre ændringen med tre dages varsel den 2. september 1996, samt at sagsøgeren ikke orienterede sagsøgte om svømmehallens kunders utilfredshed hermed.

Sagsøgte har videre gjort gældende, at feriegodtgørelse ikke skal indgå i beregning af godtgørelse efter funktionærlovens §§ 2 a eller b. Sagsøgte har i den forbindelse anført, at godtgørelse ikke er løn og derfor ikke efter ferieloven berettiger til feriegodtgørelse.

Sagsøgte har endelig gjort gældende, at sagsøgeren ved først at rette henvendelse til sagsøgte den 16. juni 1997 efter den indgåede forligsmæssige aftale har udvist rettighedsfortabende passivitet.

Til støtte for den subsidiaire påstand har sagsøgte gjort gældende, at sagsøgeren må tilregnes en ikke uvæsentlig del af ansvaret for, at sagsøgte efter den 19. september 1996 havde mistet troen på et samarbejde med sagsøgeren.

Landsretten skal udtale:

Af sagsøgerens ansættelseskontrakt og den siden 1984 for ansættelsesforholdet gældende overenskomst fremgår, at sagsøgeren var ansat med ledelsesfunktioner.

Sagsøgeren fastlagde selv sin arbejdstid. For at fremme markedsføringen af svømmehallen fremsatte sagsøgte i 1996 ønske om en ændring af sagsøgerens arbejdstid, hvilket han accepterede.

På mødet den 14. august 1996 drøftede parterne det af sagsøgeren rejste spørgsmål om arbejdstidsændringens indvirkning på morgensvømmningen. Det lægges efter de afgivne forklaringer til grund, at en ændring af sagsøgtes åbningstid som følge af ændringen af sagsøgerens arbejdstid blev foreslået af sagsøgeren og accepteret af sagsøgte. Under mødet drøftedes forskellige åbningstidspunkter. Det lægges efter de afgivne forklaringer endvidere til grund, at en repræsentant fra sagsøgtes side formentlig skar igennem og foreslog åbningstidspunktet kl. 6. Det blev herefter overladt til sagsøgeren til forretningsudvalgs mødet den 9.

september 1996 at udarbejde udkast til en ny arbejdsplan. Tidspunktet for gennemførelsen af åbningstidsændringen drøftedes ikke på mødet. Efter de afgivne forklaringer findes sagsøgeren ikke at have godtgjort, at tidspunktet den 2. september 1996 efterfølgende blev fastsat af sagsøgte.

Med virkning fra den 2. september 1996 ændrede sagsøgeren sin arbejdstid i overensstemmelse med sagsøgtets ønske, ligesom svømmehallens åbningstid ændredes. I de efterfølgende dage debatteredes svømmehallens ændrede åbningstider, i hvilken forbindelse Erik Kristensen udarbejdede indlægget bragt i Melfar Posten den 11. september 1996. Under henvisning til drøftelserne på mødet den 14. august 1996 findes sagsøgeren at måtte have indset, at oplysningerne i indlægget ikke var så misvisende som anført i skrivelsen af 13. september 1996.

Uagtet det anførte medunderskrev sagsøgeren skrivelsen af 13. september 1996, der havde et trussellignende indhold, og han deltog i arbejdsnedlæggelsen den 16. september 1996, uanset det fremgik af sagsøgtets skrivelse af 15. september 1996, at sagsøgte forventede, at arbejdsnedlæggelse ikke ville ske. Sagsøgeren udeblev uden at give en begrundelse fra mødet den 16. september 1996 i forretningsudvalget trods mundtligt pålæg om at give møde og trods indkaldelsen til mødet i sagsøgtets skrivelse af 15. september 1996, og han orienterede ikke sagsøgte forud for det nævnte møde om den samme dag stedfundne arbejdsnedlæggelse.

Under disse omstændigheder finder landsretten, at sagsøgeren har tilsidesat sine pligter som leder i et sådant omfang, at afskedigelsen var rimeligt begrundet i hans forhold. Sagsøgeren har herefter ikke krav på godtgørelse efter funktionærlovens § 2 b.

For så vidt angår spørgsmålet, om den sagsøgeren udbetalte fratrædelsesgodtgørelse skal tillægges feriepenge, bemærkes, at godtgørelsen ikke blev ydet som løn, hvorfor påstanden herom ikke tages til følge.

Sagsøgte frifindes herefter, bortset fra påstanden om pensionstillæg til fratrædelsesgodtgørelsen, som sagsøgeren har taget bekræftende til genmæle over for.

Sagens omkostninger ophæves.

Højesterets dom.

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 12. afdeling den 3. juni 1999.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Pontoppidan, Wendler Pedersen, Per Walsøe, Børge Dahl og Engholm Jacobsen.

Appellanten, Bent Reif, har nedlagt påstand om, at indstævnte, Strib Svømmehal, skal betale yderligere 168.630 kr. med tillæg af procesrente fra den 13. august 1997.

Strib Svømmehal har påstået stadfæstelse.

Der er til brug for Højesteret afgivet nye forklaringer.

Højesterets bemærkninger.

Højesteret tiltræder, at der ikke kan kræves feriegodtgørelse af fratrædelsesgodtgørelse. Det er ubestridt, at arbejdsgiverens pensionsbidrag indgår i beregningsgrundlaget for godtgørelse efter funktionærlovens § 2 a og § 2 b. Som påstanden er nedlagt og kravet opgjort, er der ikke grundlag for at tage stilling til, om lønbegrebet i funktionærlovens § 2 a og § 2 b omfatter feriegodtgørelse.

Vedrørende spørgsmålet om godtgørelse efter funktionærlovens § 2 b udtaler tre dommere, Wendler Pedersen, Per Walsøe og Børge Dahl:

Efter bevisførelsen lægger vi til grund, at det var forretningsudvalgets ønske om ændring af Bent Reifs arbejdstid, som udløste en ændring af svømmehallens åbningstid, og at det var forretningsudvalgets formand, som ved telefaks af 21. august 1996 fastsatte, at de ændrede åbningstider skulle træde i kraft den 2. september 1996. På denne baggrund må Erik Kristensens indlæg i Melfar Posten den 11. september

1996 anses for misvisende. Det er derfor forståeligt, at personalet i svømmehallen tog afstand fra udvalgsformandens oplysninger.

Som anført af landsretten har Bent Reif, der var daglig leder af svømmehallen, i det efterfølgende begivenhedsforløb på en række punkter tilsidesat sine tjenesteforpligtelser i forhold til svømmehallen. Under hensyn til den anførte baggrund for begivenhedsforløbet og i betragtning af Bent Reifs meget lange ansættelse i svømmehallen, finder vi imidlertid, at en reaktion i form af afskedigelse - uden en tilstrækkelig forudgående indsats for at løse den akut opståede konflikt - ikke kan anses for rimeligt begrundet i Bent Reifs forhold. Der tilkommer herefter Bent Reif godtgørelse i medfør af funktionærlovens § 2 b, idet der ikke er grundlag for at anse dette krav for fortabt ved passivitet. Denne godtgørelse findes passende at kunne ansættes til 75.000 kr.

Vi stemmer derfor for at tage Bent Reifs påstand til følge med dette beløb.

Dommerne Pontoppidan og Engholm Jacobsen finder af de grunde, der er anført af landsretten, at Bent Reif ikke har krav på godtgørelse efter funktionærlovens § 2 b. De stemmer derfor for at stadfæste dommen.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Thi kendes for ret:

Indstævnte, Strib Svømmehal, skal betale 75.000 kr. til appellant, Bent Reif, med procesrente fra sagens anlæg.

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal Strib Svømmehal betale 40.000 kr. til Bent Reif.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse.

1. Svenning Andersen: Funktionærret (2. udg. 1998) s. 173 ff, 531 ff, 576 f, 617 ff, 624 ff, Carlsen: Dansk Funktionærret (6. udg.) s. 244, 267 f, 332 f, Hasselbalch: Ansættelsesretten (1997) s. 233 ff, 243 f, Rønnow Bruun: Usaglig afskedigelse (1996) s. 71 ff, 91 ff, 154 f, 178 f, 197, samt Krenchel i U 2000 B s. 180 ff.
2. U 1973.366 V, Betænkning 1207/1970 s. 67, Svenning Andersen a.s.s. 341, Heilbrunn: Kommenteret Ferielov (1990) s. 96 f, Beck Nielsen: Ferieloven (1995) s. 124 samt Jens Paulsen: Afskedigelse (1997) s. 347.
3. U 1994.907 H.
4. Se om spørgsmålet U 1969.351 H (landsrettens dom), U 1972.277 SH, Henrik Karl Nielsen: Funktionærloven (1997) s. 124 f, Kiil i U 1981 B s. 197 samt Merete Preisler i U 1998 B s. 280.